

ಅಂತರ್ ಪಿಶಾಚಿ

■ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಸುರಥೀನುಪುರ

ಚನ್ನವೇರನಹಕ್ಕಿಯ ಚಿನ್ನೆಗೊಡನ ಒಂದೆಕರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿ ತಿಂಗಳಾದರೂ ಕಳೆ ತೆಗೆಯಲ್ಲಿ. ಹಾಗಾಗಿ ರಾಗಿ ಪೈರಿನ ಜೋಡಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗರಿಕೆಹುಲ್ಲು, ಶುಂಠಹುಲ್ಲು, ತುಂಗೆಹುಲ್ಲು, ಪಾಫ್ರೆನಿಯಂ ಗಿಡಗಳು ಹುಲುವಾಗಿ ಬೆಳೆದವೆ. ಉಂರ ಮಗ್ಗಲಿನ ಹೊಲವಾದ್ದರಿಂದ ಚಿನ್ನೆಗೊಡನ ಸೋಮಾರಿತವನನ್ನ ಅದು ಉರಿಗೆ ಸಾರುವಂತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಬಿಂಧು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಬಾಯಿಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿ ಆಗುತ್ತೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಚಿನ್ನೆಗೊಡ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆ ತೆಗೆಸಲು ನಿಧರಿಸಿದ. ಉರಿನ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಅನಂತನನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ‘ನಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಎಷ್ಟು ಕೂಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಒಂದು ಲ್ಕ್ಷಣಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬ್ಬ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅನಂತ ‘ಹೊಲ ಒಂದೆಕರೆ ಆದ್ಮಾ ಕಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಗಿಡಗಂಟೆ ತರಾವರಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದು ಬೇರುಗಳು ಕುಚಲು ಚಾಪೆಯಂತೆ ಹೇಡುಕೊಂಡುತ್ತೆ. ರಾಗಿ ಪೈರಿನ ಉಳಿಖಿ ಕಳೆನ ತೆಗೆಬೇಕು, ವನಿಲ್ಲಾಂದ್ರೂ ಹತ್ತು ಗಂಡಾಳಗಳು ವ್ಯುಬಗ್ಗಿ ಕಳೆ ತೆಗೆತ್ತು ಒಂದಿನ ಆಗುತ್ತೆ. ಆಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾನ್ತೆ ಕೂಲಿ ಅಯ್ಯೆ, ಹತ್ತಾಳಿಗೆ ಏರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಟ್ತೆ ನಾಳಿ ಸಂಚಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಲ ಹಸನಾಯ್ದು’

‘ಅಯ್ಯು ಎಂಟಾಳಗಳ ಕೂಲಿ ಏರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ಡಿನಿ, ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಕೆಲ್ಲಾನು ನಿಂಗೆ ಕೊಡ್ಡಿನಿ’ ಎಂದು ಚಿನ್ನೆಗೊಡ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ.

‘ಅಯ್ಯು ಗೊಡ್ರೆ ನಿಮಾತು ಮೀರಕಾಯ್ದುದ್’ ಎಂದು ಅನಂತ ಅವರಿಂದ ಏರಡು ರೂಪಾಯಿ

ಪಡೆದನು. ಮರುದಿನ ತನ್ನ ಜೊಡಿಗೆ ಬದು ಗಂಡಾಳಗಳ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟಿಗೆ ಕಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಅರಂಭಿಸಿದರು. ಅನಂತ

‘ಸಂಚಿಗೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು, ಗೊಡ್ರೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲ್ಗಳ ನಮ್ಮೆ ಕೊಡ್ರಾರೆ’ ಅಂತ ಪ್ರಸಲಾಯಿಸಿದ. ತಾನು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಕಳೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಕ್ಕೆ ಗೊಡರ ಹೆಂಡತಿ ನಂಜಮ್ಮು ರಾಗಿಮ್ಮೆ, ಉಳಿಕಾಳಿನ ಪಲ್ಲು, ಬಂಧಾರು, ದೊಡ್ಡಿನೆಲ್ಲಿನ ಕೆಂಪಕ್ಕೆಯ ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿದಳು. ಸಂಚಿ ಆರುಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಎಡೆಬಿಡೆ ಕೆಳಕೆತ್ತರೂ ನಾಲ್ಕು ಸಾಲು ಉಳಿದುಬಿಡಿತು.

ಬದು ಜನ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ನಾಲ್ಕಾನ್ತೆ ಕೂಲಿ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಯಿತೆಂದು ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತ ನಾಳಿ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಬಂದರೂ ಮೂನಾರಲ್ಲು ಗಂಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸ್ತೇನೆ ಅಂತ ಮನದೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ಮನಗೆ ಬಂದನು.

ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉಂಟಮಾಡಿ

ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡೆವಿಗೆ ‘ಲೇ ಗೊಡ್ರೆ ಹೊಲ್ಲಾಗ ನಾಕ್ಕಾಲು ಕಳೆ ಕಿಂಡಂ’ ಬರ್ತೆನಿ ಹೆಂಗೂ ಬೆಳ್ಳಿಗ್ಗು ಹಾಲ್ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಬತೆ, ಬಲಾರ್?’

ಮಾಡೆವಿ ‘ರ್ಯಾ ಬೆಳಿಗಿಂದ ಗೆಮೆ ಮಾಡಿ

ಆಯಾಸಗೊಂಡಿರಿ, ಮಲಕ್ಕಳೆ’ ಎಂದಳು.

ಅನಂತ ‘ಸತ್ಯ ಮೂಲ ಮಲಗಾದ್ ಇದ್ದ ಇರ್ಫದ ರಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದಂಗ ದುಡಿಬೇಕು’ ಎಂದ.

ಮಾಡೆವಿ ‘ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಹೊಂದ್ರೆ ವಿಷಜಂತುಗಳು ಅಡ್ಡಾಡ್ಡು ಇಂತಾವ ಟೀಮು ಒಂದೆ ಸಮಕ್ಕ ಇರಂಗಿಲ್ಲ ಯಾಕ್ ಬೆಳು ಇಲ್ಲದ ಉಸಾಬರಿ ತಪ್ಪಗೆ ಮಲಕ್ಕಳೆ’ ಎಂದು

ವಿರುದಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಅಯ್ಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದ ಅನಂತ

ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿಕೊಂಡು

ಮೇಲೆ ಕುರಿಯ ತುಪ್ಪಟದ

ಕಂಬಳ ಮೇಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ. ಮಾಡೆವಿಯ ಮಾತುಗಳು ಮನದಲ್ಲಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮಲಗಿದವನಿಗೆ ಕನಸು ಬಿತ್ತು.

ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವ ಉಪಕರಣ ವರಾರ್ ಹಿಡಿದು ಉಂರ ಮುಂದೆ ಹೊರಟರೆ ಇವನಿಗೆ ಅತಿಯಾಸೆ,

ಅಂತ ಜನ ಅಡಿಕೊಂಡಾರು? ಎಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಹೊರಟಿ ಕೆರಿಯ ಕೊಡಿಯನ್ನ ದಾಟ ಚಿನ್ನೆಗೊಡರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ

ಕಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಹೊದನು ಸರಸರನೆ ಕಳೆತ್ತನು, ಮೂನಾರಲ್ಲು ಗಂಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೆಲಸವನ್ನ ಏರಡೆ ಗಂಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದನು.

ಬ್ರಿಂಗಿಲ್ಲಂದ ಇಸ್ತೇನು ಮನಗೆ ಮರಳಬೇಕು ಎನ್ನವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಏಡಗಾಲೆನ ಹಿಮ್ಮಾಡಿಗೆ ಹಾವು ಕಷ್ಟಿ ಸರಸರನೆ ಸರಿದು ಹೋಯಿತು.

ಬಾಯಿಂದ ನೋರೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಾಂತಿ ಸತ್ತು ಹೋದ. ಯಾಮಧುಮರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನಂತನ ವಿಚಾರಕೆ ಸಾಗಿದೆ.

ಚಿತ್ತಗುಪ್ತ ‘ಕತ ಅತಿಯಾಸೆಯಿಂದ ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಾಲ್ಲಿ, ನಿಶಾಚರಿಗಳು ಓಡಾಡುವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಕೆಳಕೆಯೆಯಲು ಹೋಗಿ ಹಾವು ಕಷ್ಟಿ ಸ್ತಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರಭು, ಆತನ ಆಯಸ್ಸು ಇನ್ನು ಮನಿದಿಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ಯಾಮಧುಮರಾಜ ‘ನರಕಕ್ಕು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಕೆಳಸುವಂತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣಿಬಿಡು, ಅಂತರ್ ಪಿಂಚಿಯಾಗಿ ಅಯಸ್ಸು ಮುಗಿಯೋ ತನಕ ಅಲೆದಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿ’ ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಿದ.

ಅಂತರ್ ಪಿಂಚಿ ಏಂಬ ಪರಟ್ಟಿ ಬೆಳ್ಳಿಬಿದ್ದ ಅನಂತ ಕಂಬಳ ಯನ್ನ ಕೊಡಿಕೊಂಡು ಧಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ಸದ್ಯ ಇದು ಕನಸೆಂದು ತನಗೆ ತಾನೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

